

figtsmæssigt at lade disse i Lovforslaget nævnte sex Communer, hvis Forfatning hidtil har været ordnet ved særlige Regulativer i Overensstemmelse dels med Kjøbstadcommunalloven, dels med Landcommunalloven, nu komme ind under een og samme Ordning, der i alt Væsentligt er overensstemmende med Kjøbstadcommunalloven; men Udvalget har dog troet ikke at burde gjøre noget gjennemgribende Forslag til en ganske anden Lov end den, Regjeringen havde forelagt, idet man har troet, at naar de Vædringsforslag, som ere stillede, bleve vedtagne, da vilde tilfald for de fem Communers Vedkommende denne Ordning kunne findes nogenlunde tilfredsstillende. Det har ganske vist været paa Omkøb, og det har, saaledes som jeg allerede ved første Behandling udtalte, været min personlige Anskuelse, at man maaskee var gaaet en rigtigere Vej ved, at Regjeringen havde erholdt Bemyndigelse til efter Overenskomst med de vedkommende Communer at søge enten Landcommunallovens Bestemmelser eller Kjøbstadcommunallovens Bestemmelser gjorde anvendelige paa hver enkelt af disse Communer, eftersom den ene eller den anden Lovs Bestemmelser nærmest fandtes at passe paa dem, hvorved man da havde undgaaet at erholde denne fjerde Række af kommunale Love, og man vilde maaskee bedre, end det nu ved dette Lovudkast kan opnaaes, have truffet det, som bedst stemmede med det for den enkelte Commune Tjenligste. Udvalget har imidlertid, som jeg allerede har sagt, meent, at det ikke var nødvendigt at bringe en saa gjennemgribende Forandring i Forslag, i alt Fald ikke paa dette Trin af Sagens Behandling, haabende, at det vilde lykkes at faae vedtaget de Vædringer, som ere stillede. — Men Udvalget maa da ogsaa meget bestemt tilraade, at Marstal ikke kommer ind under Loven, dels fordi Statstilhønet i Marstal er ordnet paa en anden Maade end i de andre omhandlede Communer og i Kjøbstæderne, dels fordi det Forsøg paa en Ordning, som er gjort af Indenrigsministeriet ved Rundgjørelsen af 29de Marts 1867, i Overensstemmelse med eller i alt Fald i nogenlunde Overensstemmelse med Loven af 1ste Marts 1867, neppe vil

være holdbart, idet den Formand, som er bestiftet af Kongen uden Communens Deeltagelse og uden Løn, saavidt vides, ikke er villig til at vedblive i denne Post, dels endelig fordi det Forsøg, som der, at dømme efter den høitærede Indenrigsministers Vædringsforslag til § 3, nu mulig agtes gjort med Hensyn til at faae Byfogden i Væreskjøbing, som tillige er Herredsfoged i Væres Herred, til at være Formand for Communalbestyrelsen i Marstal, neppe er heldigt og vist ikke vil blive modtaget uden med megen Misnoie i sidstnævnte Commune. Jeg veed vel, at et lignende Forhold, som saaledes mulig er paatænkt med Hensyn til Marstal og Væreskjøbing, nu finder Sted paa Bornholm, hvor Hasle og Allinge og Sandvig i den Henseende ere forenede, at Formanden er den samme i disse tre Communers Byraad, og dette finder ligeledes Sted i Nexø og Akkræby; men jeg troer, at den høitærede Minister allerede vil have erfaret gennem de Vedtægter, som ere komne ind til Ministeriet, at dette Forhold har netop under den nuværende Kjøbstadcommunallovgivning særegne Vanskeligheder at overvinde, fordi Formanden nødvendigvis skal være tilstede ved alle de Møder, der holdes af Communalrepræsentationerne, saa at den tidligere Ordning, hvorefter Communalrepræsentationens Formand factisk kunde fungere som Formand i disse Byers Communalbestyrelse, ikke længere vil være holdbar. Jeg veed, at man har tænkt sig at afhjælpe denne Mangel derved, at man vil søge at faae en Næstformand bestiftet til at lede Forhandlingerne i disse Byer; men det er en Ordning, som jeg tvivler meget paa, at Regjeringen vil kunne bifalde, fordi det Charakteristiske ved Formanden i Kjøbstadcommunerne er, at han tillige er Statens Tilhønsmand, og som saadan maa han være bestiftet af Kongen, eller hans Valg i alt Fald være approberet af Kongen. Jeg seer derfor ikke, at man uden at gjøre Brud paa den hele kommunale Ordning, som er truffen med Hensyn til Kjøbstæderne og de her omhandlede Communer, vil være istand til at faae Marstal ind under samme, og jeg seer derhos dog virkelig ikke, at der kunde